

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714300528/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„J sagde mig det nok, J fiære Substitutter,
 „Apostler, hvad jeg maa Jer titulere for --
 „Jeg seer, at J tilgavns den sorte Kunst forstaaer;
 „Og J er sikkert alle tre Magister,
 „Propheter, eller, naar jeg seer mig til,
 „Hvis fanden ikke har dermed sit Spil,
 „Tre fjerdedeel Evangelister.“

„Ja, rigtig nok, men ikke vores Død:
 „Vi kan en smule meer end netop fader vor.“ --

„Ja, det har jeg havt Prøve paa, som svier!
 „Jer Spaadom gav mig her et Poffers Sting.
 „Men, gode Herrer! bier lidt, o hier!
 „Da J dog ved desuden alle Ting,
 „Saa kan J mig vel ogsaa sagters sige,
 „Naar jeg skal bort herfra til Himmerige?“

„Det er dog ei saa let,“ gientog' de tre,
 „Det koster Hovedbrud; men vi vil see.“ --
 Tre Skridt tilbage de sig hummed',
 Og toge hver sin Bog af Konnen frem,
 Slog Kreds med lærde fagter, rømmet' dem,
 Og endeligen huult og langsomt brummed'
 Den første Reglerne for Verbum Lamed-He;
 Den anden sang det fine Titenti;
 Den tredje lødnet ud Accentus Domini.
 Vor Jeppe syntes alt at føle ganske hange
 En smule Død omfrybe hist og her
 I Kroppen -- Midlertid Draklet færdigt er:
 „Viid, Jeppe, paa den Dag, da Hesten trende Gange
 „Daa Veien sukker, skal du sikkert døe!
 „Giv Aft! Din Hest er Kiød! dit Kiød er Høel!“
 Og horte var de tre. -- Forsteenet Helten stod,
 Som rørt af Eyn; det angestfyldte Blod

Løb løbst fra Puls til Puls i Steenens Marer.
 Omfider brød hans Angest ud i Ord
 Heel filosofiske; saavidt jeg troer,
 Endog en Slags Moral for mange Daarer,
 Der ønske sig, at see de Ting, dem forestaae.
 Han, fortelig, brød ud som saa:

„O Jeppel fand din Kones Spaadom var:
 „Du altid var, og er, og blir en Nar!
 „Jeg Dosmer tænkte, det var got i Tide,
 „For mangen Narfags Skyld, at faae sin Død at vide;
 „Nu seer jeg først for sildig, dumme Claus,
 „At tværtimod det er det pære Snaus.
 „Slig Videsyge kommer vist fra Fanden,
 „Det tør jeg bande paa, fra ingen anden
 „End fra den fule Mand, der, som vor Præst har sagt,
 „Gif just Moer Eva derved i sin Magt.
 „Nu sik han ogsaa mig; — o de fordømte Sorte!
 „Net som Gespenster kom, og stod, og blev de borte —
 „Det hans Apostler var; det mærker jeg besværr'
 „For sildig nu, da jeg forheget er.
 „Jeg var ei plaget nok, jeg vilde selv mig plage!
 „O! gid jeg var igien i hine gode Dage!
 „O! gid jeg var igien i min Uvidenhed!
 „Hvor lykkelig er den, som lidt, som intet veed!
 „Før gif jeg ligefrem; jeg tænkte, Døden kommer,
 „Den kommer vist engang; men hvorfor just i Sommer?
 „Hvorfor i Dag? hvorfor just Kloffen halogaa'n Et?
 „Saa tænkte jeg den Gang, og tænkte meget ret.
 „Sligt veed ei Provsten selv, sligt bør man ikke vide;
 „Den lider lykkelig, som kan med Haabet lide,
 „Og den har altid Haab, som ingen Vished har
 „Om hvad der forestaaer, den Sag er soleklar.
 „Hvis, slige Ting for os at vide, kunde være
 „Til Nytte, havde nok, det troer jeg vist, vor Herre